

Неблагодарният велможа.

(народна приказка)

Единъ велможа, като пристъпвалъ на едно богослужение въ църква, чулъ да се пѣе следната пѣсенъ:

Богатитѣ осиромашяха и огладнѣха,
но тѣзи, които търсятъ Господа,
ще иматъ всички блага ...¹⁾

Слушалъ велможата и си рекълъ: „Това, което казва пѣсенъта, не е право... Какъ тъй богатитѣ ще огладнѣятъ, а беднитѣ ще се обогатятъ? Ето, азъ сега съмъ богатъ и имамъ всичко, а сиромашътъ си е пакъ сиромашъ ...“

Но Божието слово е истина, то не лъже ... И Господъ пратилъ свой Ангелъ да покаже на лекомисления велможа, че съдържанието на църковната пѣсенъ е вѣрно ...

Единъ лѣтенъ день велможата, придруженъ отъ нѣколко слуги, отишълъ на рѣката да се къпе. Незабелязано той се отдалечилъ доста отъ брѣга и се скрилъ задъ единъ върбалакъ. Въ това време Ангелътъ Божи слѣзалъ върѣката, приелъ образа на велможата, излѣзалъ на брѣга, облѣкалъ неговитѣ дрехи и, последванъ отъ слугитѣ, отишълъ въ палата.

Когато велможата се окъпалъ и излѣзалъ на брѣга, не намѣрилъ нито дрехитѣ си, ни-

то слугитѣ.. Изплашенъ много, той почналъ да вика, но после съобразилъ, че не прави добре, защото могатъ да се притекатъ хора и да го видятъ голъ. Затова решилъ да се скрие между върбитѣ край брѣга, докато мръкне. Щомъ настѣпила нощъта, той потеглилъ за града, облеченъ въ една парцалива дреха, що намѣрилъ въ една рибарска колиба край рѣката. Явилъ се велможата предъ вратитѣ на своя палатъ и поискалъ да влѣзе, но войницитѣ не го пуснали. Напразно той ги убеждавалъ, че е тѣхниятъ господарь. Тѣ му се изсмѣли и му показали блѣскавитѣ острия на своитѣ копия...

-- Нашиятъ князь е вътре, а ти по-скоро се махай отъ тукъ!

Опечаленъ твърде много, велможата тръгналъ изъ голѣмия градъ да търси подслонъ и храна.

Единъ милостивъ ханджия го прибралъ и му далъ работа—да почиства оборитѣ и се грижи за конетѣ. И така, вчерашниятъ велможа днесъ билъ последенъ слуга, който спѣлъ въ обора, при добитѣка...

Минали нѣколко дни. Веднажъ, почиствайки конюшнитѣ, велможата си спомнилъ за оная чудна църковна пѣсенъ и — какъ той я намѣрилъ за невѣрна и глупава... И разбралъ сега, че пѣсенъта не лъже, но че той глупава раз-

¹⁾ Тази пѣсенъ се пѣе, когато се извършва въ църква „петохлѣбие“.